

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 008442 19 Kžk
Sarajevo, 26.09.2019. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hurije Sarajlić kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Slavka Pavlovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog K.N., zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivičnog djela Iznude iz člana 295. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, a po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0006944 10 od 12.07.2011. godine, koja je potvrđena dana 13.07.2011. godine, nakon održanog pretresa dana 26.09.2019. godine u prisustvu federalnog tužitelja Slave Lakić, optuženog K.N. i njegovog branitelja advokata R.A. iz S., donio je i objavio dana 01.10.2019. godine

P R E S U D U

OPTUŽENI: K.N., zv. „N.“, sin M., i majke E. rođene G., rođen godine u S., Bošnjak, državljanin BiH, oženjen, otac dvoje djece, nastanjen u S. u ul. 7, po zanimanju mašinski tehničar, penzioner, JMBG, ranije osuđivan,

Na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, u odnosu na tačke 3. i 17. optužnice

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

Kao pripadnici grupe za organizirani kriminal koja je formirana u toku od 2007. godine i djelovala i tokom 2010. godine, na teritoriji I. d. R.S. i KS radi vršenja krivičnih djela teških krađa motornih vozila i iznuda, vršeći oduzimanje putničkih automobila od njihovih vlasnika ili korisnika, radi novčanog otkupa otuđenih vozila i njihovo vraćanje vlasnicima ili korisnicima, dalje prodaje ili rastavljanja putničkih automobila u dijelove u auto-otpadima koji su u vlasništvu pripadnika grupe za organizirani kriminal, a kojoj grupi za organizirani

kriminal su pripadali P.NJ., T.S., C.D., D.M., V.D., M.S., V.M., K.N., P.P., S.M., G.V. iz B., S.P., L.M., I.A. iz P. i još najmanje jedno NN lice, kao pripadnici grupe, koji su postupali po naredbama i uputama, P.NJ. i C.D. organizatora grupe za organizirani kriminal, koji su povezani radi trajnog vršenja krivičnih djela, u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, grupi za organizirani kriminal, vršeci oduzimanje pmv na području grada S. uz unaprijed pripremljena i nabavljena potrebna elektronska i druga sredstva za izvršenje ove vrste krivičnih djela uz planski razrađene metode i načine izvršenja, prikrivanja, daljnje preprodaje, vraćanja na ime otkupa otuđenih vozila, prevoz istih unutar i van granica BiH, te su organizovali dovoženje otuđenih vozila do ilegalnih, unaprijed pripremljenih skrovišta na području I.d. R.S., nakon čega su stupali lično ili putem telefona u kontakt sa vlasnicima, odnosno korisnicima otuđenih vozila, tražeći od istih određene iznose novca, radi vraćanja vozila uz ozbiljnu prijetnju da će ukoliko to ne učine vozila biti uništena, rastavljena u dijelove ili odvezena van teritorije BIH, pa kad su oštećeni u strahu da će ostati bez svog vozila pristajali na isplatu traženog novca, dobijali precizna uputstva o načinu i o mjestu primopredaje novca i preuzimanja vozila, nakon čega su od vlasnika, odnosno korisnika vozila preuzimali novac i vraćali vozila ili su otuđena vozila, za čije vraćanje nisu uspjeli iznuditi novac od vlasnika ili korisnika istih, rastavljali na dijelove i sjekli na auto-otpadima koji su u vlasništvu pripadnika grupe za organizirani kriminal, a zatim prodavali kao rezervne dijelove, odnosno otuđena vozila na teritoriji BiH i van teritorija BiH, najčešće u R. C.G., čime su ostvarili protivpravnu imovinsku korist u iznosu od najmanje KM, pa su tako:

K.N. zajedno sa V.D. (koji je presuđen, presudom Kantonalnog suda u Sarajevu br. 09 0 K 014269 11 K od 06.02 2012. godine) tačka 3. optužnice:

1. Nakon što su nepoznati pripadnici grupe za organizirani kriminal dana 29.07.2010. godine, u vremenskom periodu od 21,00 do 23,20 sati, iz ulice A.Š. do broja, općina S.G. u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, otuđili pmv marke "A.A.", plave boje, reg.oznaka, broj šasije, broj motora, vlasništvo .DŽ.K. iz S., te isto odvezli na unaprijed pripremljeno sklonište na području I. d. R. S., V.D. i K.N. su dana 29.07.2010. godine, u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi uz prijetnju da će uništiti vozilo prinudili oštećenog DŽ.K. da radi vraćanja otuđenog vozila preda tada osumnjičenim novčani iznos odKM, te ga uputili da svoje vozilo preuzme na lokaciji T., što je oštećeni i učinio dana godine.

time da bi počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznuda iz člana 295. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 31. istog zakona.

Na osnovu člana 299. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi K.N. u odnosu na tačku 17. optužnice :

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

2. Nakon što su nepoznati pripadnici grupe za organizirani kriminal, danagodine, u vremenskom periodu od do ... sati, iz ulice B.g. broj, naselje P., općina I., u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, otuđili pmv marke "A.A." crne boje, a. nac.oznaka, vlasništvo M.A., te isto odvezli na unaprijed pripremljeno sklonište, na lokalitet V., nakon čega je D.A., brat oštećene, stupio u kontakt sa K.N., koji je na ime povrata otuđenog vozila u Ugostiteljskom objektu "P." dao novac u iznosu od Eura, da bi potom isti pomenutog uputio da vozilo preuzme u naselju V. ispod puta, sa desne strane, što je isti i učinio danagodine,

time da bi počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz čl. 287. st. 1. tač. a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, troškovi krivičnog postupka koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja po žalbi protiv prvostepene presude, kao i svi troškovi branitelja i pred ovim sudom, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Sarajevu, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

O B R A Z L O Ž E N J E

Optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0006944 10 od 12.07.2011. godine, koja je potvrđena dana 13.07.2011. godine, optuženi su T.S., V.D. zv. S.B., M.S., V.M. zv. V., S.M. zv. M., K.N. zv. N. i S.P., za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, opisano u preambuli u 23 (dvadeset tri) tačke optužnice.

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 11 K 11 od 29.11.2011. godine u odnosu na optužene T.S., V.D. zv. S.B., M.S., V.M. zv. V., S.M. razdvojen je krivični postupak i po osnovu sporazuma o priznanju krivnje prethodno navedeni optuženi su osuđeni za predmetna krivična djela presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K1469 11 od 06.02.2012. godine.

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 11 K od 10.10.2013. godine, optuženi K.N. i S.P. oglašeni su krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog

zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, za koja su osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od po 1(jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca.

Istom presudom, na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH optuženi K.N., oslobođen je od optužbe, za radnje opisane u tačkama od 18. do 22. iz optužnice, što odgovara tač. 4., 5., 6., 7. i 8. iz izreke pomenute presude, da bi tim radnjama počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona. U odnosu na tačku 23. optužnice, prema optuženom K.N. na osnovu člana 298. tačka b) ZKP FBiH, odbijena je optužba da je počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznuda iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona.

Rješavajući po izjavljenim žalbama kantonalnog tužitelja i branitelja optuženih K.N. i S.P., ovaj sud je donio presudu broj 09 0 K 008442 14 Kž 16 od 28.09.2017. godine, kojom je djelimično uvažio žalbu branitelja optuženog S.P., a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti, preinačio pobijanu presudu i na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH, optuženog S.P. oslobodio od optužbe da bi počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznuda iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, dok je žalbe kantonalnog tužitelja i branitelja optuženog K.N. djelimično uvažio i u odnosu na ovog optuženog u osuđujućem i oslobađajućem dijelu ukinuo pobijanu presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon ponovnog suđenja Kantonalni sud u Sarajevu je donio presudu broj 09 0 K 008442 17 K 2 od 19.06.2018. godine, kojom je optuženi K.N. oglašen krivim za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, za koja djela je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca. Istom presudom, na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH optuženi K.N. oslobođen je od optužbe, za radnje izvršenja opisane u tač. 18. do 22. iz optužnice, što odgovara tač. 3., 4., 5., 6., i 7. iz izreke navedene presude, da bi tim radnjama počinio krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa čl. 31. i 55. istog zakona.

Nakon toga, Vrhovni sud FBiH je donio presudu broj 09 0 K 008442 18 Kž 21 od 25.04.2019. godine, kojom je žalbu kantonalnog tužitelja u odnosu na oslobađajući dio presude odbio kao neosnovanu i u tom dijelu prvostepenu presudu potvrdio, dok je žalbu branitelja optuženog K.N. uvažio i osuđujući dio pobijane presude ukinuo i u odnosu na taj dio odredio održavanje pretresa pred ovim sudom.

Na pretresu pred ovim sudom federalni tužitelj je pročitao optužnicu Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo broj: T09 0 KT 0006944 10 od 12.07.2011. godine, u odnosu na optuženog K.N., kojem je stavljeno na teret krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. KZ FBiH u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) istog zakona i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. KZ FBiH u vezi sa članom 31. i 55. istog zakona, opisano u preambuli i tačkama 3. i 17. optužnice. Nakon datih izjašnjenja optuženog da je razumio pročitane optužnice, federalni tužitelj, branitelj i optuženi su ukratko iznijeli uvodna izlaganja.

Nakon toga, uz saglasnost stranaka i branitelja na održanom pretresu pred ovim sudom, na osnovu člana 332. stav 2. ZKP FBiH, preuzeti su i prihvaćeni dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, pa su kao dokazi optužbe pročitani: iskaz svjedoka oštećenog D.Ž.K. sa zapisnika o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 14.06.2018. godine, te njegov iskaz sa zapisnika o glavnom pretresu od 13.09.2013. godine i njegov iskaz dat pred Kantonalnim sudom u Sarajevu na zapisniku o glavnom pretresu od 16.05.2012. godine, i iskaz ovog svjedoka (D.Ž.K.) iz istrage dat u MUP-u, Sektor, Odjeljenje S.. broj ... od godine, iskaz svjedoka D.A. pročitani na glavnom pretresu od 13.09.2013. godine pred Kantonalnim sudom u Sarajevu, a koji iskaz svjedoka je dat u MUP-u, U.P., Sektor ..., Odsjek broj godine, potom iskaz svjedoka Đ.M. dat na zapisnik o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 31.10.2012. godine i njegov iskaz iz istrage dat na zapisnik u MUP Kantona Sarajevo, Sektor, Odjeljenje ... S.... broj od godine, potom je preuzeta i pročitana naredba Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 11 Kpp 8 od 14.01.2011. godine, zapisnik MUP KS, Sektor, Odjeljenje S.... broj od godine o pretresanju stana i pratećih objekata K.N., potvrda MUP KS, Sektor ..., Odjeljenje S... broj od godine o privremenom oduzimanju predmeta od K.N., kojom prilikom je oduzet mobilni telefon marke „N.“ sa ultra karticom broja, te pištoljskih metaka i izvještaj o obavljenom telefonskom razgovoru BH Telecoma sa telefonom fiksnim broj, koju potvrdu je potpisao K.N., zatim je preuzeta i izvršen uvid u fotodokumentaciju pretresa stana i drugih prostorija sačinjena od strane MUP-a KS, Sektor ..., Odjeljenje, forenziku i KDZ, Odsjek O.R. broj ... od godine koji se odnosi na K., pročitani je izvod iz kaznene evidencije MUP KS, Uprava policije broj od godine za K.N., te presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 014269 11 K od 06.02.2012. godine, kojom su po osnovu sporazuma o priznanju krivnje oglašeni krivim i osuđeni optuženi T.S., V.D., M.S., V.M. i S.M., za krivično djelo Organizirani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. u vezi sa članom 31. i 54. KZ FBiH.

Kao dokazi odbrane preuzeti su i prihvaćeni iz dokazne građe prvostepenog postupka te pročitani na pretresu pred ovim sudom sljedeći dokazi: iskaz svjedoka V.D. dat na zapisnik o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 16.04.2018. godine, iskazi svjedoka S.G. i Ž.E. sa zapisnika o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 10.04.2013. godine, iskaz svjedoka C.D. dat na zapisnik o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 27.09.2013. godine, te je pročitani i izvršen uvid u ček od penzije na ime K.N. za mjesec četvrti 2018. godine, u kućnu listu ovjerenu u Općini N. g. S.

pod brojem 7526 od 13.06.2018. godine, zatim u uvjerenje Ministarstva broj: od godine, potvrdu Ekonomskog fakulteta u Sarajevu od 12.06.2018. godine za K.A. da je student odsjeka Menadžment-engleski jezik, uvid u uvjerenje JPod godine (kao dokaz da je supruga optuženog nezaposlena i prijavljena navedenoj službi od 11.09.2012. godine), te uvid u uvjerenje Službe Općine N. g. S. od 26.12.2017. godine (kao dokaz da je K.N. ratni vojni invalid IX grupe sa 30% invaliditeta).

Kada su u pitanju dokazi optužbe koji se odnose na posebne istražne radnje i dokazi koji su pribavljeni na osnovu podataka pribavljenih provođenjem posebnih istražnih radnji, na pretresu pred ovim sudom oni nisu prihvaćeni kao zakoniti dokazi, pa su stoga izdvojeni od ostalih dokaza i stavljeni u poseban omot i to: naredba Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 10 Kpp od 21.06.2010. godine (o provođenju posebnih istražnih radnji), potom naredba Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 10 Kpp 2 od 16.07.2010. godine (o produženju i proširenju posebne istražne radnje), te naredba Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 10 Kpp 3 od 26.07.2010. godine o ispravci prethodne naredbe od 16.07.2010. godine, zatim izvještaj MUP-a, Sektor ... PS broj ... od godine, sačinjen u povodu poduzimanja posebnih istražnih radnji nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, potom iskaz vještaka za forenzičku i informatičku podršku B.S. sa zapisnika o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 07.12.2012. godine, te pročitani nalaz vještačenja mobitela, SIM kartica i sertifikata za određene telefonske uređaje broj od godine, iskaz svjedoka P.S. dat na zapisnik sa glavnog pretresa pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 17.06.2013. godine, 16.11.2012. godine, te 04.06.2012. i 16.05.2012. godine, te dodatna analiza sa transkriptima razgovora broj ... odgodine veza broj odgodine (veza je izvještaj sačinjen povodom preduzimanja posebnih istražnih radnji), te CD-ovi označeni kao KUM 30, 31 i KUM 24.

Postupajući po službenoj dužnosti u pogledu zakonitosti dokaza, ovaj sud je iz dokazne građe koja je ranije bila prihvaćena od prvostepenog suda, u kojem dijelu se žalbom na to nije konkretno ukazivalo, izdvojio na pretresu pred ovim sudom prethodno navedene dokaze kao nezakonite. Pri tome se ukazuje da ovaj sud u drugostepenom postupku nije mogao cijeniti zakonitost dokaza po službenoj dužnosti s obzirom na zakonska ograničenja propisana odredbom člana 321. ZKP FBiH (što se odnosi na granice ispitivanja presude, a kojom odredbom je propisano da drugostepeni sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se ona pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon). Za takvo postupanje ovaj sud uporište nalazi u tome, što naredba o provođenju posebnih istražnih, te naredba o produženju i proširenju posebne istražne radnje i naredba o ispravci prethodne naredbe, nisu sadržavale potrebne razloge o postojanju osnova sumnje zbog kojih bi takve naredbe trebalo odobriti, niti su sadržavale razloge iz kojih bi bilo vidljivo da se dokazi koji su se trebali pribaviti njihovim provođenjem na drugi način nisu mogli pribaviti ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano sa nesrazmjernim teškoćama. To ukazuje da su pomenute naredbe donesene protivno odredbi člana 132. stav 1. i 3. ZKP FBiH, pa da su takvi dokazi pribavljeni bitnim povredama odredaba krivičnog postupka u smislu člana 11. stav 2. ZKP FBiH, što znači da su nezakoniti dokazi u smislu navedene zakonske odredbe.

Odredba člana 11. stav 2. ZKP FBiH, propisuje da sud ne može zasnovati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog zakona. U konkretnom slučaju, naredba kojom je odobreno provođenje posebnih istražnih radnji, kao i naredba o produženju i proširenju posebne istražne radnje, nisu sadržavale konkretne razloge za utvrđenje suda o postojanju osnova sumnje zbog kojih bi trebalo donijeti naredbe o provođenju posebnih istražnih radnji, kao ni razloge da se dokazi koji će se pribaviti njihovim provođenjem na drugi način nisu mogli pribaviti ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama, a niti posebno važne razloge za produženje posebnih istražnih radnji. Primjenjujući standarde prakse Evropskog suda za ljudska prava utvrđena u predmetu D. protiv H., ovaj sud nalazi da naredbe za provođenje posebnih istražnih radnji ne sadrži adekvatno obrazloženje koje bi opravdalo zadiranje u privatnost osoba protiv kojih su iste odobrene. Stoga je takvo postupanje prvostepenog suda suprotno odredbi člana 132. stav 1. ZKP FBiH, pa su i dokazi do kojih se došlo njihovim provođenjem pribavljeni bitnim povredama odredaba ZKP FBiH, i na takvim dokazima se nije mogla temeljiti ova presuda.

Slijedom navedenog kao plodovi otrovne voćke u smislu odredbe člana 11. stav 3. ZKP FBiH, kojom je propisano da sud svoju odluku ne može temeljiti ni na dokazima koji su dobiveni na osnovu dokaza iz stava 2. navedenog člana, su nezakoniti i svi oni dokazi do kojih se došlo na osnovu dokaza pribavljenih posebnim istražnim radnjama (iskaz vještaka za forenzičku i informatičku podršku B. S. sa zapisnika o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 07.12.2012. godine, te nalaz vještačenja mobitela, SIM kartica i certifikata za određene telefonske uređaje broj od godine, iskaz svjedoka P.S. dat na zapisnik sa glavnog pretresa pred Kantonalnim sudom u Sarajevu od 17.06.2013. godine, 16.11.2012. godine, te 04.06.2012. i 16.05.2012. godine, dodatna analiza sa transkriptima razgovora broj 02/2-2-2-P-183/10 od 08.04.2011. godine veza broj 02/2-2-2-P-183/10 od 19.10.2010.godine (veza je izvještaj sačinjen povodom preduzimanja posebnih istražnih radnji), te CD-ovi označeni kao KUM 30, 31 i KUM 24.), iz kojih razloga su oni izdvojeni iz dokazne građe, što je prethodno konkretno navedeno.

Nakon preuzimanja dokaza iz prvostepenog postupka i njihovog čitanja na pretresu pred ovim sudom, kao i dokaza koji nisu prihvaćeni od strane ovog suda i koji su izdvojeni iz dokazne građe, stranke i branitelj nisu imali primjedbi, niti su imali novih prijedloga za izvođenje dokaza.

Ovaj sud je u odnosu na tačku 1. izreke presude, što odgovara tački 3. optužnice, u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH cijenio prihvaćene i pročitane dokaze izvedene pred prvostepenim sudom koji su naprijed navedeni, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, rukovodeći se načelom slobodne ocjene dokaza, pa je na osnovu takve ocjene odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Nije sporno da je kritične prilike od nepoznatih pripadnika grupe za organizirani kriminal ukradeno putničko motorno vozilo marke "A.A." registarskih oznaka, plave boje,

vlasništvo DŽ.K. iz S., koje je bilo parkirano na parkiralištu u ulici A.Š. do broja, u vremenskom periodu od 21,00 do 23,20 sati. Iz iskaza svjedoka-oštećenog DŽ.K. proizilazi da je mobilnim telefonom o krađi vozila obavijestio policiju, a te prilike je dao i izjavu. Naveo je da mu je u vozilu ostala vizit karta na kojoj se nalazio broj njegovog mobilnog telefona i da je sutradan od strane nepoznate osobe pozvan na mobilni telefon, kojom prilikom su mu tražili KM za povrat njegovog vozila pa je pristao na iznos od KM. Ovaj svjedok je različito iskazivao u dijelu da li je nepoznata osoba tražila da otkup vozila ide preko osobe po nadimku N. i kome je predat novac. Tako je svjedok-oštećeni DŽ.K. u iskazu datom u istrazi naveo, da ga je nepoznata osoba pitala da li ima nekog preko koga bi mogla ići razmjena vozila i traženog novca, a zatim mu rekla da to ide preko osobe po nadimku N., te kasnije javila da se njegovo vozilo nalazi na lokalitetu L., T.. Naveo je, da je preko prijatelja, čiji identitet nije želio otkriti, uspostavio kontakt sa N. njegov prijatelj, da je njemu dao novac i sa istim dogovorio da novac preda nakon što mu on javi da je preuzeo vozilo. Smatra da je tako njegov prijatelj i postupio, da je novac predao Niski, te da smatra da mu je N. pomogao u vraćanju vozila.

Iz iskaza svjedoka DŽ.K. datog na zapisniku o glavnom pretresu od 16.05.2012. godine, pored ostalog proizilazi, da ga je pozivala nepoznata osoba na mobilni telefon i da je on pristao da na ime povrata ukradenog vozila isplati KM, da ga ta osoba nije upućivala ni na koga da stupi u kontakt, da je preko prijateljice sa A., čiji identitet nije želio otkriti, čuo za N. da može pomoći, da on sa N. nije kontaktirao, već sa prijateljicom, a kada ga je nepoznata osoba nazvala u vezi isplate novca, rekao je toj osobi da će ići preko Niske, te da je preko prijateljice predao novac N., nakon što je prijateljici javio da je preuzeo vozilo. Navodi da mu je N. pomogao u vraćanju vozila i da mu je na tome zahvalan. Prema iskazu ovog svjedoka (DŽ.K.), koji je dat na zapisnik o glavnom pretresu od 14.06.2018. godine, proizilazi pored ostalog, da je nakon što mu je ukradeno vozilo pozivan na mobilni telefon od nepoznate osobe koja je tražila novac za povrat vozila, da je pristao na iznos od KM, da mu ta osoba nije pominjala N., već da je preko prijatelja čuo za N., koji je bio u lokalitetu kod njega, da je prijatelju dao novac, a da je on sa ocem išao po vozilo. Nakon što je javio da je preuzeo vozilo prijatelj je dao novac, ali ne zna kome je novac predat u objektu kod N., da li N. ili nekoj drugoj osobi, to se ne sjeća. Naveo je da smatra da mu je N. pomogao u vraćanju vozila i da se ranije bolje sjećao kada je saslušan.

Ovaj sud je prihvatio vjerodostojnim iskaz svjedoka DŽ.K. iz istrage, nalazeći da su mu tada sjećanja bila svježija, jer je razumljivo da protekom vremena se pojedinih detalja ne može pouzdano sjetiti. Iskaz ovog svjedoka iz istrage i sa glavnih pretresa se ne razlikuje u pogledu odlučnih činjenica. Svjedok je detaljno naveo podatke počev od mjesta gdje je bilo parkirano njegovo vozilo, opisa istog, poziva nepoznate osobe na njegov mobilni telefon (u vozilu mu ostala vizit karta), pristanak na isplatu novca radi povrata vozila, te je naveo koje radnje je preduzeo u tu svrhu, što sve to ovaj sud cijeni uvjerljivim i nema nikakvog razloga za drugačiju ocjenu njegovog iskaza.

Iz iskaza svjedoka Đ.M. datog u istrazi proizilazi da je poznavao optuženog K., da mu je poznato da je na S. bilo ukradeno vozilo vlasnice iz M. ili C.G., koja je pokušala vratiti vozilo

preko K., ali u čemu nije uspio jer je vozilo već bilo prodano. Navodio je na koji način poznaje S.M. i druge osobe, da su se nalazili u ugostiteljskom objektu „S.“ u L., potom da je bila jedna ekipa koja je zajednički radila, da su prilikom krađe vozila koristili dekodere i motorele za prislušivanje, prevozili i vraćali vlasnicima ili korisnicima, da je i on učestvovao u prevozu ukradenih vozila, te da su vozila vraćali putem S.B., N. i V.V.

Međutim, svjedok DŽ.M. je na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom bitno izmijenio svoj iskaz opovrgavajući sve ono što je rekao u istrazi, te navodeći da optuženog K.N. poznaje iz kafića „P.“, kojeg je vidio kada je dolazio u „B.K.“. Nakon predočavanja zapisnika iz istrage navodi da je na zapisniku njegov potpis ali osporava sadržinu zapisnika, navodeći da je isti od strane policije bio sačinjen, da na istom nisu upisane njegove riječi, što je ovaj sud ocijenio neuvjerljivim i time neprihvatljivim navodima ovog svjedoka koje je iznosio nakon predočavanja njegovog iskaza iz istrage, kao i njegov iskaz dat na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom. Iskazu svjedoka Đ.M. iz istrage ovaj sud je povjerovao, nalazeći da nije imao nikakvog razloga da neistinito govori i taj njegov iskaz prihvatio vjerodostojnim.

Iskaz svjedoka V.D. dat na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, da optuženog K. poznaje dugo vremena, da su skupa odrasli na A., da s njim nikada ništa nije radio, da optuženi nije učestvovao u povratu vozila „A.A.“, da je optuženog zvao telefonom kada je trebalo pomoći njegovoj majci i da sad nisu u dobrim odnosima duži period, te iskaza svjedoka S.G., Ž.E. i C.D. datih na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, u kojima su naveli da optuženog K. ne poznaju, a svjedok C.D. je navodi da je za njega čuo iz ovog predmeta, da sa njim nije imao nikakvih poslova, jer ga prvi put vidi u sudnici.

Iskazi ovih svjedoka su po ocjeni ovog suda neuvjerljivi i dati u nastojanju da pomognu optuženom, iz kojih razloga nisu mogli biti prihvaćeni vjerodostojnim.

Nije sporno da je izvršen pretres stana i pratećih objekata K.N., kako to proizilazi iz zapisnika sačinjenog od strane MUP KS, Sektor ..., Odjeljenje S. broj ...od godine, kao i da je taj pretres izvršen po naredbi Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 008442 11 Kpp 8 od 14.01.2011. godine, a o čemu je sačinjena fotodokumentacija pretresa stana i drugih prostorija broj 127/11 od 17.01.2011. godine. Takođe nije sporno da su prilikom pretresa u kući pronađeni određeni predmeti koji su od K.N. oduzeti, kako to proizilazi iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj: 02/2-2-2-04/11 od 17.01.2011. godine, koju potvrdu je potpisao K.N..

Iz presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 014269 11 K od 06.02.2012. godine, proizilazi da su po osnovu sporazuma o priznanju krivnje oglašeni krivim i osuđeni optuženi T.S., V.D., M.S., V.M. i S.M., za krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 342. stav 1. u vezi sa krivičnim djelom Teška krađa iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH i krivično djelo Iznude iz člana 295. stav 2. u vezi sa članom 31. i 54. KZ FBiH.

Dakle, iako je ovaj sud prihvatio vjerodostojnim iskaz svjedoka-oštećenog DŽ.K. dat u istrazi, te iskaz svjedoka Đ.M. iz istrage, kao i materijalne dokaze, zapisnik o pretresu stana i pratećih

objekata K.N., fotodokumentaciju, potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta, kako je to prethodno navedeno, te presudu Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 014269 11 K od 06.02.2012. godine, to nije dovoljno da bi se prihvatilo utvrđenim da je optuženi K.N. počinio radnje opisane u tački 1. izreke ove presude, što odgovara tački 3. optužnice, jer nije dokazano da je optuženi prijetio oštećenom da će uništiti vozilo, jer oštećeni Dž. takvu prijetnju ne navodi da je upućena od nepoznate osobe koja ga je kontaktirala mobilnim telefonom i tražila novac za povrat vozila, sa kojom je ugovorio iznos novca. Nije sporno da za optuženog K. postoje određene naznake za činjenje djela, ipak nema pouzdanih dokaza na kojima bi se temeljila njegova krivnja za radnje opisane u tački 1. izreke ove presude. Pri tome se ukazuje da oštećeni Dž. u svojim iskazima počev od istrage i glavnog pretresa ističe da mu je optuženi K. pomogao u vraćanju vozila, pa zbog svega navedenog je ovaj sud zbog nedostatka dokaza optuženog K.N. i oslobodio od optužbe, kako je to navedeno u izreci presude.

U pogledu krivičnog djela Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, koje se optužbom u tač. 3. i 17. stavlja na teret optuženom K.N. i to u pravnoj ocjeni djela, s obzirom da se u činjeničnom opisu u obje tačke navodi da se počinjenje tog djela odnosi na nepoznate pripadnike grupe za organizirani kriminal, a ne na optuženog K., po ocjeni ovog suda predmetna optužba u odnosu na ovog optuženog ne sadrži činjenični opis predmetnog krivičnog djela.

Imajući u vidu odredbu člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, koja propisuje da krivično djelo teške krađe učini onaj tko krađu učini obijanjem, provaljivanjem ili drugim savladavanjem većih prepreka dođe do stvari iz zatvorenih zgrada, soba, blagajni, ormara ili drugih zatvorenih prostorija ili prostora, ovaj sud pored naprijed istaknutog nalazi da nema ni naznaka, a pogotovo dokaza da je optuženi K.N. počinio krivično djelo Teške krađe iz člana 287. stav 1. tačka a) KZ FBiH, usljed čega je optuženog oslobodio od optužbe i u tom dijelu.

U odnosu na radnje izvršenja opisane u tački 17. optužnice, koje se optuženom K.N. stavljaju na teret, ovaj sud cijeni da činjenični opis djela iz optužnice ne sadrži sva potrebna obilježja krivičnog djela Iznuda iz člana 295. stav 2. KZ FBiH, iz kojih razloga je optuženog, na osnovu člana 299. tačka a) ZKP FBiH oslobodio od optužbe.

Krivično djelo Iznuda iz člana 295. stav 1. KZ FBiH čini onaj ko s ciljem da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist silom ili ozbiljnom prijetnjom prisili drugog da što učini ili ne učini na štetu svoje ili tuđe imovine, a stavom 2. istog člana je propisano, da to krivično djelo postoji, ako je pri učinjenju krivičnog djela iz stava 1. ovog člana upotrijebljeno oružje ili opasno oruđe, ili je pribavljena znatna imovinska korist ili je krivično djelo učinjeno u sastavu grupe ljudi ili grupe za organizirani kriminal.

Dakle, u činjeničnom opisu tačke 17. optužnice nisu navedene činjenice i okolnosti koje čine obilježja predmetnog krivičnog djela, jer se u činjeničnom opisu navodi da je „D.A., brat oštećene, stupio u kontakt sa K.N., koji je na ime povrata otuđenog vozila u ugostiteljskom objektu „P.“ dao novac u iznosu od Eura, da bi potom isti pomenutog uputio da vozilo

preuzme u naselju V., ispod puta, sa desne strane, što je isti i učinio dana 07.04.2010. godine.“ To dalje znači da nedostaje bitno obilježje djela, da optuženi isto čini s ciljem da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist i da to čini silom ili ozbiljnom prijetnjom uz konkretizaciju istog, što se odnosi na osnovni oblik djela.

Odredbom člana 342. stav 1. KZ FBiH je propisano da krivično djelo organizirani kriminal može učiniti član grupe za organizirani kriminal učinjenjem bilo kojeg krivičnog djela propisanog zakonom u Federaciji. U preambuli optužnice su opisane radnje grupe za organizirani kriminal, koje se odnose na period u kojem je ta grupa djelovala, radnje koje su preduzimate kako od strane organizatora grupe, tako i njenih članova, gdje se pored ostalih, navodi i optuženi K.N.. S obzirom na okolnost da je neophodno da je ovaj optuženi učinio bar jedno krivično djelo propisano Krivičnim zakonom Federacije BiH da bi se mogao smatrati članom grupe za organizirani kriminal, ovaj sud je našao da taj neophodni uvjet nije ispunjen, jer je ovom presudom optuženog K.N. oslobodio od optužbe.

S obzirom da je donesena presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe, ovaj sud je na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučio da troškovi krivičnog postupka koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja po žalbi protiv prvostepene presude, kao i svi troškovi branitelja i pred ovim sudom, padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog suda u Sarajevu, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Radi svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Huriya Sarajlić,s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.